

Es calcula que un nen de cada 170 pateix un trastorn de l'espectre autista, és a dir autisme o síndrome d'Asperger, descrits per primera vegada el 1942 i el 1943 per Leo Kanner i Hans Asperger, respectivament. Els darrers anys el nombre de casos diagnosticats ha crescut considerablement i alguns autors admeten que no han augmentat tan sols els diagnòstics sinó també els afectats.

De moment, però, no se'n sap ni la causa ni la cura. És acceptat que en tots els casos hi ha un component genètic, que encara no s'ha pogut determinar, i que sobre la base d'aquest component hi ha múltiples factors que intervenen en l'etiologia del trastorn. Alguns d'aquests factors poden ésser una disfunció metabòlica i intestinal i una dificultat per a eliminar toxines de l'organisme, causes descrites per diversos investigadors internacionals, com ara el Dr. Shattock, el Dr. Reichelt, el Dr. Shaw i la Dra. Waring. El primer factor consisteix en una disfunció en la digestió del gluten o la caseïna, cosa que origina una absorció de pèptids que, a través de la sang, arriben al cervell i col·lapsen els neurotransmissors. D'una altra banda, també hi ha una disfunció en l'absorció de micronutrients i una presència excessiva de llevat a l'intestí.

Aquestes disfuncions són la base de l'estudi impulsat i dirigit per la doctora Anna Vallès, amb el suport de la Federació Catalana pro Persones amb Discapacitat Intel·lectual (APPS) i el finançament del Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya.

L'estudi, el primer d'aquestes característiques de l'estat espanyol, conclou que "a partir de tractaments de desintoxicació de l'organisme, de tractar les colonitzacions intestinals de llevats, de corregir mitjançant la dieta i els suplementes dietètics els errors metabòlics i de millorar la funció digestiva, es pot tractar l'autisme i millorar-ne els símptomes".

La doctora Anna Vallès remarca que "amb aquest tractament no es pot guarir l'autisme, però sí millorar substancialment" i assegura que "ens trobem davant un canvi de paradigma" en el tractament d'aquests trastorns, car fins ara l'autisme es tractava exclusivament com una encefalopatia, és a dir, un trastorn cerebral, i amb aquest estudi "es demostra que és agreujat per més factors".

L'autisme pot millorar amb un tractament biològic i una dieta adequada

El 62,5% ha millorat significativament. L'estudi ha comptat amb la participació de 16 nens i nenes entre 3 anys i 15, tot i que només 13 van acabar el tractament. Dels qui van abandonar, dos ho van fer per un augment del nerviosisme i l'agressivitat i l'altre perquè, tot i haver millorat durant la primera fase, amb la introducció de vitamines i més suplementes en la dieta es mostrava

més nerviós i inquiet. Pel que fa als nens que van acabar l'estudi, tots han millorat. Això sí, en diferent mesura.

A la primera visita es va passar el test CARS (Childhood Autism Rating Scale), una escala de valoració amb què habitualment s'avalua l'autisme. També es van fer anàlisis d'orina a tots els nens i, segons els resultats, els infants van començar una dieta sense gluten, sense llet

Un estudi fet a nens afectats de trastorns de l'espectre autista apunta que els símptomes d'aquesta patologia i, per tant, la qualitat de vida dels infants pot millorar amb un tractament biològic. És la primera vegada que s'estudia l'autisme des d'aquesta perspectiva a l'estat espanyol.

Un infant de cada 170 té autisme o un trastorn afí.

ni derivats o sense sucre. Tots van introduir enzims digestius i flora intestinal en la dieta i alguns van fer un tractament antiparasitari. En una segona fase, segons la resposta de cada nen, s'hi va introduir suplements nutricionals i es van receptar medicaments homeopàtics. Finalment, sis mesos després de la primera visita, es va tornar a passar el test CARS als nens.

El resultat és que 8 nens dels 13 que han acabat l'estudi han millorat substancialment, 2 moderadament i 3 molt lleugerament, cosa que significa que en el 62,5% dels casos els nens que han participat en l'estudi han millorat després del tractament biològic i els canvis en la dieta. La doctora Anna Vallès assegura que els resultats són molt esperançadors, però reconeix que per a poder expressar aquests resultats en forma de percentatge d'èxit caldria fer un altre estudi amb una mostra més gran.

Les famílies. Una de les nenes que més va millorar és la Sílvia. La Sílvia té nou anys i va començar a mostrar els primers símptomes quan en tenia un i mig. Té allò que s'anomena un *autisme regressiu*. Tot i que no es pot afirmar amb total seguretat, se suposa que els nens que responen més bé a un tractament biològic o a una dieta són justament els qui han patit una regressió en un desenvolupament normal.

La seva mare, la Isabel, explica que un dia determinat se li va enganxar a les faldilles i ja no la va deixar anar. La por constant i una dependència absoluta de la mare han causat moltes dificultats tant a la Sílvia com a la família. Fins a tres anys no va perdre la por al menjar; encara ara no pot dormir sola perquè té por; i, tot i que ara dorm unes 8 hores, fins fa pocs mesos mai no havia dormit més de 3 hores o 4 en tota la nit. A tot estirar, en

dormia 6 però s'anava despertant. A més, té por de fer qualsevol cosa tota sola –per molt que li vingui de gust o li agradi–, com ara entrar a la piscina sense els pares, encara que se'n mori de ganes.

Els principals avenços que han notat la Isabel i el Vicenç són la disminució de moltes pors, la millora del son i l'augment de la independència respecte a la mare: "Sempre la tenia a la falda: per menjar seia a la meva falda; m'anava a dutxar i la tenia asseguda al costat de la dutxa; anava al lavabo i se m'asseia a la falda; la tenia tot el dia darrere. I ara vol estar sola, la vaig a buscar i m'indica amb la mà que la deixi tranquil·la", explica. Aquest comportament més independent i autònom també contribueix a millorar la relació amb la resta de persones, amb les nenes de la seva edat, per exemple.

Però aquests canvis "no han estat espectaculars, sinó molt lents i progressius". Es van començar a notar cap a la meitat de l'estudi, i per això la Isabel i el Vicenç han decidit que la Sílvia continuï la dieta i el tractament. Actualment segueix una dieta sense gluten, sense làctics i baixa en sucre. Pren minerals, vitamines i complements dietètics i es tracta amb homeopatia. Els pares asseguren que estan molt contents dels resultats i d'haver participat en l'estudi. Ja havien llegit informació a internet sobre els efectes de la dieta en els nens autistes i "com que, a més, no té efectes secundaris", estaven decidits a provar-ho. Amb tot, reconeixen que tenien dubtes que la dieta influís tant en la conducta de la seva filla: "Un dia, a les vacances, li vam deixar menjar xocolata i pastissos i va ser horrible: no va dormir ni cinc minuts en tota la nit, de tan nerviosa com estava."

Justament un dels objectius de l'estudi és combatre aquest escepticisme tan generalitzat quan es parla de tractaments biològics. Això fa que sigui difícil de fer-los conèixer i d'aplicar-los, especialment en casos com l'autisme, que és un trastorn greu, poc estudiat i difícil de tractar. Per això, a més de proporcionar a les famílies un tractament que pugui beneficiar els fills i millorar la seva qualitat de vida, l'estudi pretén estimular les institucions sanitàries a continuar i aprofundir la recerca sobre el tractament de l'autisme seguint aquesta orientació terapèutica.

Laia Curcoll

